

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ 1919.—ΕΤΟΣ 1ον ΑΡΙΘ. 36

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 20

*Ἐπιστολαὶ καὶ ἐπιταγαὶ ἀπ' εὐθείας
πρὸς τὴν Διεύθυνσιν*

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
Ὅδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου ἀριθ. 7.

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ δρ. 10.— Ἐξάμ. δρ. 5
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ , 15.—

*Γίνονται δεκταὶ καὶ συνδρομαὶ δι' ὄρισμένον
ἀριθμὸν φύλλων καθοριζόμενον
ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων*

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Ἐφοῦ ἔκαμε τὸ γουτρό της ἐτοιμάζεται τώρα νὰ γοῦσῃ
καὶ τὰ σκυλλάκια της.*

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ

Τό λουστρόν

Έναν τὸ πρῶτον πρὸς ποὺ ξυνοῦσε στὸ παλατάκι ἐκείνο εἰς τὸ ὅποιον τὴν μετέφερε...

Ὅταν ἤνοιξε τὰ ματάκια της, ὕστερ' ἀπὸ μιὰ νύχτα γλυκῶν ὀνείρων...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Καὶ ἡ Στέλλα, ἀφ' ἑξῆς τὰ μεγάλα ματάκια της...

Καὶ δὴ τὰ μάτια της ἐκοιμήθησαν ἀποθανουμένως...

Καὶ ἐόρμησε. Μιὰ μὲν σαρκίνοιο μούτρο ὑπερόπτη...

Καὶ ἐόρμησε. Μιὰ μὲν σαρκίνοιο μούτρο ὑπερόπτη...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

Φαντάζομαι διὰ ἀναγνώστῃ της «Σφαίρας», οἱ συνδρομηταὶ καὶ οἱ συναίτιοι...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΚΑΡΡΟΥ

(ἦγουν διὰ μιλίας ἐπικαρροί)

Ἦγαπτοὶ ἦμιν συμβόλιται μὴν τὰ ἔρωταίτε. Οὐκ ἦν τὸν, μετ' ἐμβραδὸν...

Καὶ παρατίκα, ἦτο ἀσφαδαινοῦται οὐκ ὀλίγον, σὲ συλλήπτει ἀνατριχίαν, ἦγον ὄγον...

Καὶ πρὶν τὸ ἐμβροδοκετή, ἐφορμῶντος βαρβόγυπον ὁ ἐφορμῶντος...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

ΦΟΒΕΡΟΣ ΑΝΤΙΦΕΜΙΝΙΣΤΗΣ

ΕΝΑΣ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 18 ΛΙΒΟΝΣ

Καθ' ἡνσιμῆντὰ κοινοβούλια δλου τοῦ κόσμου ἀπαγορεύονται μετὰ τὴν γυναῖκα...

Καὶ τὸν ἀντιφρονοῦντες, οἱ ἀντιφρονοῦντες, οἱ ἀντιφρονοῦντες...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ἐξομολογήσει

Ἐξομολογήσει

Ἐκείνο τὸ πρῶτον ἡμέλει πρὸς τὸν ἄνθρωπον...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Τὰ Ραβασακία τοῦ Μαιτρούση

Τὰ Ραβασακία τοῦ Μαιτρούση

Περδικὸ μ' π'λί μ'. Γεὰ σ' κ' γειά μ'.

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

Ὅταν ἔνοερα καὶ ἐκείνος εἶχε φύγει. Τὴν ἄφησε μὴ θέλοντας νὰ τὴν ξυπνήσῃ...

ΤΑ ΚΑΜΙΤΕΡΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΟΡΙΑΣΣΑΝ

Καθώς σκεπτόνταν δια έκλεισε είχε σαματά... Καθώς σκεπτόνταν δια έκλεισε είχε σαματά... Καθώς σκεπτόνταν δια έκλεισε είχε σαματά...

Λαντέν, ένας τρόπος - άπ' τους πολλούς - να τοποθετη κανείς το χρώμα του Κ' έφηνε άφ' ού έμειναν σύμφωνοι να τ' ξαναδοούν μαζί άλλη μία φορά την έρχομένη...

ΞΕΝΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Σε τέτοιο βαθμό ή άγάπη σου κυριεσθησε είνε μου, όστε έχωρα όλη τη συναίσθηση της ύπαρξός μου...

Η άγαπημένη μορφή

Ηθέλα, ό καρδιά μεταμορφωμένη σε διαμάντι, να πάω να ζητήσω σ ή; μάχες τη λησμονιά τής περιφρόνησής σου, τη λήθη μιάς άγάπης, που, πιά, δέν ύλελει να μου όμορφη...

Στο χάραμα...

Και στο λυκόφως το άβρβατο Που λάμπει ακόμα ή μάγα Πούλια, Βαριά ποσειμένη τη ροδόσπλην, Έκει που σκούζουν νυχτοπούλια...

ΠΑΛΙΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Λω' τον "Τάρο,"

Κ. Παλαμάς

Είστε άταίριαστα τά δυό, Έσ' κ' ή άνυπαρξία! Μέσα στη νεκρόφραση Τού του μου άταραξία...

Ρομαντικά τραγουδία

Νυχτωδία

Τι όρατο φεγγαράκι! Τι έσπυκτη βραδεία! Λες κ' Έρωτες πώς παίζου με τους Ίσκουσ στα κλαδιά...

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Μεσούνητα Στόν Αύγουστιατικό όδρανό Τάστρια τρεαοσβύνουν Κοι άναχλες μαυ, ει; ψυχές...

Εξ κόνες

Μεσούνητα Στόν Αύγουστιατικό όδρανό Τάστρια τρεαοσβύνουν Κοι άναχλες μαυ, ει; ψυχές...

Ονειρεμένη βραδεία

Φύση χαμόγελο άστραφες Στό γλυκοφιλημά της εθάμπωσαν τά μάτια μου...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΖΩΗ Η ΚΑΡΦΙΤΣΑ

Μικρή-μικρή ή Άνθούλα, πριν άφήση άκόμα τής κοικίας της, κοικιλία κ' αυτη χαριτωμένη, δεκαπέντε - δεκάξη το παλιό χροώνιο...

ΜΕΡΑΚΙΔΙΚΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Με τό μαρδόν! Μου φαίνεσαι πώς ό Θεός - ήμαρτον Παναγία μου! έφόρεσε φουστάνια. Γιατί δέν είνε κοινωνία αυτη όπως έγινε...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Η «Σφαίρα» από σήμερα προκηρύσσει ένα όμιλος πρωτότυπων διαγωνισμών εις τόν όποιον καλει να συμμετάσχουν όλοι ανεξαιρέτως τούς συνεργάτες, συνδρομητάς και άναγνώστας της...

Τη στιγμή εκείνη της φάνηκε νάκουσε πατήματα έξω στην αυλή. - Καλά, καλά! Φεύγα από 'δώ. Τέτοιο ζώον που είσαι, πώς να τήν βρεις!...

Αχ, κουτόπαιδο, Στρατή! Νά μην είσαι ακόμα δυό-τρία χροώνια μεγαλειότερος, να βρησ τη χαμένη καρφίτσα τής άμοιρας τής Άνθούλας!...

ΜΕΡΑΚΙΔΙΚΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Με τό μαρδόν! Μου φαίνεσαι πώς ό Θεός - ήμαρτον Παναγία μου! έφόρεσε φουστάνια. Γιατί δέν είνε κοινωνία αυτη όπως έγινε...

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Η «Σφαίρα» από σήμερα προκηρύσσει ένα όμιλος πρωτότυπων διαγωνισμών εις τόν όποιον καλει να συμμετάσχουν όλοι ανεξαιρέτως τούς συνεργάτες...

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΘΕΟΠΟΙΟΥΣ ΜΑΣ ΠΩΣ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΛΩΠΙΤΕΧΝΑΙ ΜΑΝΘΑΝΟΥΝ ΤΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ ΤΩΝ

Δέν κρίνουμεν άσκοπον τον δώσωμεν σήμερον μερικάς πληροφορίας εις τούς ήθοποιού, μας περί των ιδιοτροπιών των μεγάλων Έθροπειών συναδέλφων των εις την εκμάθησιν του όλου του...

Όθω ή κούρια Σιδών Ζιρόν, ή μεγάλη πιανίστα, δέν κατορθώνει να μελετήσει άν δέν έχη επάνω στο...

Ό Φελίξ Γκαλιπέ και τ ο ρ θόνει να διαβάσει μόνον όταν βρ ίσκειται στην. μετα νιέρα του. Η Ζά...

Ό Φράνκεν διαβάσει πάντα Ξαπλωμένος. Όρθος δέν μπορεί να άποστηθίση λέξιν. Η Μάρθα Ρενέ επίσης Ξαπλωμένη σε μιά λονασιζ. μελετά τούς όρλους της.

Ό Άντουάν έχει ένα φρονογραφον φρόν του όποιου άπαργέλλει και από τόν όποιον έννοιε κατόπιν άν λέγη καλά τόν μέροσ του. Ό Τουρνέν βάσει τήν καμαριέρα του να τόν άκούη πρώτα κ' έπειτα παρουσιάζεται πρό το κοινού.

Ό Κοκλέν για ν' άποστηθίση μιά φράση πρέπει να κάνει συγχρόνως και τήν άνάλωσιν χειρονομίαν. Για να μάθη αίρνησιν τήν φράσιν «Σε κυτώ με τό σπαθί μου» πρέπει να κρατή ένα σταθί στο χέρι. Μόνον ό Μερσέρ σοβαρός μελετά καθήμενος πρό το φρεφρε του.

Θά είμεθα περίεργοι τώρα άν οι ήθοποιοί του Έλληνικού θεάτρου μας εγνώρισαν πώς μελετούν τούς όρλους του και τί ιδιοτροπίας έχουν ό Θεατρικός...

Θά μου πάη; Και στήσ μ' έμνας του τόν κόρφο θά τόν βρώ... Άχ!... Κ' έκείνη τήν άντίκριστη, τη Μαρκιάρα, βάχ! Και τότε θά μάθη ό Ντουινιάσ ποιος είνε ό Μιστόκλης

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Η «Σφαίρα» από σήμερα προκηρύσσει ένα όμιλος πρωτότυπων διαγωνισμών εις τόν όποιον καλει να συμμετάσχουν όλοι ανεξαιρέτως τούς συνεργάτες, συνδρομητάς και άναγνώστας της...

ΤΟ ΘΕΡΙΟΤΡΟΦΕΙΟ

Κάποτε οι Αθηναίοι της καλής παλιής Αθήνας μας, που δεν είχε ακόμη τόσα θέατρα και κινηματογράφους και χίλια δυό άλλα σπατάκια, όπως θάλεγε ο Τζανέτος, έμαθαν να απ' τής εφημερίδες πώς ένα θεριοτροφείο περιήρμη με λιοντάρια και με τίγρεις κι ένα σωρό άλλα θηρία ανήμερα θα έτισκεπτότανε την ώραία πόλι μας και θάδινε κάμποσες παραστάσεις εκεί, στους στύλους του Ολυμπίου Διός. Όλοι ανυπόμονοι περίμεναν την ημέρα που θάρχιζαν ή παραστάσεις του μεγάλου θηριοτροφείου. Μά πιδ ανυπόμονος απ' όλους ήσαν ο Βαγγέλης τής Μανιάς, τδ άλλαν τής Βάθειας. Αυτός όχι γιατί ήθελε να δ'η παραστάσι θεριοτροφείου μά για να πιάσ'η δουλειά—δουλειά από κείνες που τόν ευχαριστούσαν—και να βγάλ'η πάλι μερικά καλά παραδάκια, όπως όταν είχε έρθει τδ Ιταλικό τσίρκουλο και τόν πήραν—γιατί ήξερε από τέτοια έπειδή και τής άποκρηες πάντα έβγαине με τδ Γρίβα ή τόν Θεοδοσίου—να κάν'η τόν παληάτσο, γιατί τούς είχε άρρωσθήσει ο δικός τους, και τού δίνανε τρισήμισυ δραχμές μεροκάματο και τδ φαί του.

Όταν λοιπόν άκουσε πώς τδ μεγάλο θεριοτροφείο έστ'ηνε τά κλουβιά με τά θηρία, δεν έχασε καιρό, μά μιά καιδυό ντάλα μεσημέρι ξεκίνησε απ' τή Βάθη και τράβηξε για τούς στυλους. Ένας μουστακαλής

Έταλός, ο θηριοδαστής, με μπόττες πάν' απ' τδ γόνατο και μιά ομπουμπλικα φαρδειά, που μπορούσε να χρησιμεύσει και για διπρέλλα, συγγίναγε γύρω στα κλουβιά μέσα στα όποια ο Βαγγέλης γύρευε να δ'η κάποιο θηρίο, μά τού κάκου!

Δε τά φέρανε ακόμα φαίνεσαι, έπτε με τδ νού του κι έπλησίασε δειλά στον Έταλό που με τδ κεφάλι κάτω συγγιανούσε χτυπώντας με τδ μεγάλο καμτσιό του τις μπόττες.

Αφεντικό, έχει και για τά μ'ας καμμιά δουλειά;

Τί ξέρει κάνει έσύ; τόν ρώτησε ο Έταλός με τά λίγα έλληνικά του.

Σινιόρο μου, κάνω πολλά πράγματα. Τόσο ο Γρίβας όσο κι ο Θεοδοσίου. οι δάσκαλοι μου, μ' έβγάλανε τσιράκι πρώτης.

Έσύ μπορεί κάνει λιοντάρια μουγκρίζε ντυνατά;

Αν μπορώ λέει, σινιόρο μου; έσπευσε να τού π'η ο Βαγγέλης. Μιά χαρά, φτάνει να βγαίν'η καλά τδ μεροκάματο.

Έγκώ ντίνει έσέ ντέκα φράγκα κάνεις λιοντάρια, γιατί ντικό μου λιοντάρια πέτανε μακαπόρι.

Ο Βαγγέλης έκανε μιά τούμπα απ' τή χαρά του, και για να δείξη και τήν τέχνη του στον Έταλό, άρχισε να μουγκρίζ'η σαν θηρίο, όπως τής άποκρηές που χονόταν κάτω από τή λινάτσα και κανανε τή γκαμήλα μαζί με τ' άλλα άλάνια τής γειτονιάς.

Ο Έταλός τόν πήσε στο τσαντήρι που είχε στηθή εκεί κοντά στα κλουβιά, τού βάλε μιά προβιά με κεφάλι λιονταριού, κι όταν ήθελε ή ώρα να αυλιε να μαζευεται ο κόσμος, άνοιξε ένα κλουβί και με μιά καμτσιάκη γερή τόν έχωσε μέσα κι εκλείσε τήν πόρτα.

Ό Βαγγέλης μ' όλη του τή γερή καμτσιάκη, ευχαριστημένος, άρχισε να μουγκρίζ'η.

Ο κόσμος που μαζευότανε τόν καμάρανε απ' έξω με φόβο και θανμοσμό. Σε λίγο ο Έταλός άνοιξε τδ διπλανό κλουβί κι έβαλε μέσα μιά τίγρι που στη θέα τής ο Βαγγέλης αλσθάνθηκε κάτω απ' τδ κεφαλι τού λιονταριού να τόν περιχύν'η κρύος ιδρώς. Όμως,

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ"

Το ειδύλλιον

μιας Ρωσίδος Πριγκηώσεως που άερνούσε για άνδρας.

—Ο έρωσ της με μίαν κόρην τής Αθηναϊκής άριστοκρατίας.

—Μία άπαγωγή όμοφύλων προληφθείσα.

—Απόπειρα αυτοκτονίας άποτυχοΐσα.

—Περιεργοί, έξωφρενικοί, μυθιστορηματικοί περιπέτειαιένδσπροτοφανούς ειουλλίου έν μέσαις Αθήναις.

—Πώς άπεκαλύφθη τδ πραγματικόν φύλον τής υπό άνδρικόν ένδυμα επί έτος όλόκληρον κρυπτομένης Ρωσίδος πριγκηώσεως.

—Τραγική συνέπεια.

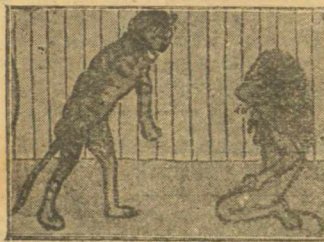
Ετομασθήτε να άπολάβετε τδ μοναδικόν αυτό άνέγνωσμα εις τήν «Σφαίραν».

τά σιοερενια κάγκελα που χώριζαν τα δυό κλουβιά, φαίνόντουσαν γερά, κι ο Βαγγέλης

Τώρα να ντήτε, έρίτιμο πούμπλικο, έλεγε απ' έξω ο Έταλός στους χαζούς που μαζευόντουσαν όλονά, τά μαλώνη τδ τίγκρι με τδ λιοντάρια.

Πράγματι, ή τίγρις που άκουε ήσυχη ως εκείνη τήν ώρα τδ μουγκρισά του λιονταριού, θύμως φαίνεται στο τέλος γιατί ο Βαγγέλης βλέποντας τήν ήσυχη παραγίψε και μουγκρίζε όλο και πιό δυνατά. Και άφου έκανε κινά δυό γύρους στο κ'ουβί τής, βγάζοντας κάτι φωνές που έκαναν τόν κόσμο και τόν έπιανε άνατριχίλα, ρίχτηκε έπειτα στα κάγκελα και πολεμούσε να τά σπάση. Ο Βαγγέλης άρχισε να τά χροιάζεται. Έν τούτοις, τδ ρωμαϊκό φιλότιμο δεν τόν άφησε, και μ' όλη τήν τρουάρα δεν έπα'ε τά μουγκρισά. Και ή τίγρις έλύσσαξε απ' τδ κακό τής. Ως που στο τέλος δίνει μιά πιό δυνατή και σπάζει δυό σίδερα. Τού Βαγγέλη τού κόπηκε τδ αίμα.

Κ' άια τήν ειδε να σηκώνεται στα δυό τής πσινό ποδάρια έτοίμη να πέση άπάνω του και να τόν κουματιάση, δεν βάσταξε πιό ο κακομοίρης και άρχισε να φωνάζ'η ανθρωπινά: Βοήθεια! Βοήθεια!

Ο κόσμος βλέποντας πώς τδ λιοντάρια άφησε τδ μουγκρισά και μιλούσε σαν ανθρωπος φοβήθηκε, σταυροκοπιότανε κ' έτοιμαζότανε να τδ βάλ'η στα πόδια, όταν άκούη και τήν τίγρι να λέη τού λιονταριού:

—Τί φωνάεις έτσι, ρε Βαγγέλη; Φοβήθηκες; Σκάσε ρε! έγω είμαι ο Πάνος τής Γακουμιάς.

Μά αν έγλύτωσε ο Βαγγέλης απ' τά λόγια αυτά τού Πάνου και δεν πέθανε από φόβο δεν γλύτωσε όμως κι ο Έταλός θηριοδαστής απ' τής κ'πελλιές και τής καταρακτιές των Αθηναίων που πήγε έτσι να τούς γελάση με ψεύτικα θηρία. Τδ Διαβολάκι

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΑ ΕΥΘΥΜΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Στου κόσμου αυτού τά θαύματα ακούθε και τδ άλλο, μιά κυρία τού θυρομυ με όνομα μεγάλο μ' όλόγυμνα τά πόδια τ'ηθ θα περπατά θτίς θτράτες για να μουρλάνη πιδ πολύ τούς δόλιουθ διαβάτεθ..

Έπ'ηραν δρόμο ή τροτέξ και άλλα φιντανάκια και τρέχουσε θτά θκοτεινά κι άρπουθ πορτοφολάκια. Μά τέλος πάντων δι' αυτέθ δεν γίνετ' έναθ νόμοθ άφου να επέμβη δεν μπορεί ο Παπαοικονόμοθ.

Τρεχάματα ψθιθθρίθματα και θιγοκουθεντοθλεθ έχουνε πάλι νεώτερα τών Αθηνών ή δουλεθ. Ζητουνε μύθου αυξήθι και συν τοις άλλοις βέλο να τδ φορούνε και αυτό μ'σζύ με τδ καπέλλο.

Ο Κλεάνδης

ΜΙΚΡΟΙ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ALBUMS

Αυτήν τήν φοράν ή συγκομιδή ήτο τούσαυτη ότε να μ'ένθρορύν'η εις τήν ιδέαν μου τής εκδόσεως του τεύχους δι' ο έλεγα εις τδ προηγούμενον, πλ'ην έλλείπει χρόνου θά δημοσιεύσωμεν τά αποσταλλέντα εις έπόμεινον και συνεπώς θά βραβεύσωμεν τότε δύο.

Νόρα

ΕΝΑΤ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Αφιερώνται τή δι Σ. Χ. Κ. Β. εκ Λαρίσεως

Ω παρθένα, αν θέλης ν' άκούσης «σ' άγαπώ» από χελλη άγνά ρίξε αυτή τήν αιθέρια ματιά σου σ' ένα νεόν που άγνά σ' άγαπά.

Στείλ' του ένα γέλοιο απ' τ' ώραία σου [τειλάρια

να τού σκορλιάσης τόν πόνον όπου έχει να τού διαλύσης τόσα φαρμάκια γιατί ο δόλιος πλειά δεν άντέχει.

«Τδ Χαρέμι»

Αφιερώνται τή δι Σ. Χ. Κ. Β. εκ Λαρίσεως

Δροσερώτατό μου άγέρι που σκοοπάς μαργαριάρια σ' όλα γύρω σου τά μέρη και δροσίεις τά χορτάρια

Δεν μπορούσες... τήν μαυρίλα που με ζώνει να ξεοχύσης και τά μαραμμένα φύλλα τής καρδιάς μου να δροσίσης.

«Τδ Χαρέμι»

ΞΟΔΕΥΕ

δλιγώτερα από όσα έσοδεύεις. Αυτό είνε τδ κλειδι που άνοίγει τόν δρόμον προς τόν πλουτον.

Χρειάζεται ακόμη ή τέχνη του να εκλέγη κανεις και τήν καλλιτέραν τοποθέτησιν δια τά περισσεύματά του, αλλά όσο γι' αυτήν όλος ο κόσμος ξεύρει ότι άλλη καλλιτέρα δεν είνε από τά Έντοκα Γραμμάτια.